

BUTLLETÍ

A. H. N.
GUERRA CIVIL

B. 97/H

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 30 de març del 1937

nº 72

U N A P O S I C I Ó S E N S E B A S E

Causa estupor llegir la premsa influïda per la fracció política que detenta la representació de la massa d'afiliats de la C.N.T.

Per a agavellar una funció específicament política parla en nom de milers i milers d'afiliats - la majoria - que, políticament, pensen d'altra manera.

Es extraordinari, tanmateix que s'atreveixin a afirmar que ells els representen. No volem discutir ara - però si cal ho farem - si la lleialtat deguda a les restants fraccions antifeixistes queda gaire ben parada en abrogar-se com a militants propis els militants dels altres Partits.

Es que cal tornar a dir que la C.N.T. és una organització de caràcter professional i de tipus econòmic?

Quina tristesa que fa de veure com es juga amb la ignorància per a mantenir - els apolítics! - una preponderància fabricada contra la voluntat del poble.

Tan obtusos són, que no saben copsar l'estat d'esperit de la massa d'opinió; tan insensats, que no saben que l'ambient els rebutja.

Homes sense visió o amb ambicions inadequades - tant se val - no es donen compte, o no s'en volen donar, que per més que facin no sortiran amb la seva.

I no hi sortiran, perquè el país no està disposat a deixar-se destruir per una minoria inconscient o sense consciència, car no tolera dictadors de cap mena.

Ens admira l'aplom amb que diuen que els sindicats, perquè són el poble, han de governar.

El poble, ho són tots, i tots estem sindicats, evident. Però cadascun de nosaltres té una visió pròpia de les coses i es decanta per una manera determinada de governar.

D'ací l'existència de partits polítics, abans, ara i sempre. Tots o gairebé tots els que integren els partits polítics estan sindicats, com a obrers que són. Cap partit polític té dret a intervenir dins d'una sindical. I és deslleial, absolutament deslleial, immoral si cap, que uns homes que representen una sindical vullguin arrastrar els sindicats vers on interessa al seu Partit polític.

Fins i tot que admetessim com a lògica la preponderància absoluta de les dues sindicals - no pas d'una sola - dins del Govern, cal dir que els radicals, que els lligaires, que els